2043 / 015

7.11.02.

MINISTERE DE LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE

ARRETE DU GOUVERNEMENT DE LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE CLASSANT PAR EXTENTION COMME MONUMENT CERTAINES PARTIES DE L'IMMEUBLE SIS GRAND-PLACE, 15 A BRUXELLES.

Le Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale,

Vu l'ordonnance du 4 mars 1993 relative à la conservation du patrimoine immobilier, notamment les articles 22 et 23;

Vu l'arrêté royal du 19 avril 1977 classant les façades et les toitures des immeubles riverains de la Grand-Place à Bruxelles, dont l'immeuble dit "La Fortune", n°15;

Vu l'arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale du 20 septembre 2001 entamant la procédure d'extension de classement comme monument à certaines parties intérieures de l'immeuble sis Grand-Place, 15 à Bruxelles ;

Vu l'avis favorable du collège des bourgmestre et échevins de la ville de Bruxelles émis le 28 février 2002 ;

Considérant que les propriétaires n'ont pas transmis d'observation dans les délais prescrit spar l'article 20 de l'ordonnance du 4 mars 1993 ;

Vu l'avis de la CRMS émis en séance du 21 août 2002;

MINISTERIE VAN HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST

BESLUIT VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING TOT UITBREIDING VAN DE BESCHERMING ALS MONUMENT VAN BEPAALDE DELEN VAN HET GEBOUW GELEGEN GROTE MARKT 15 TE BRUSSEL.

De Brusselse Hoofdstedelijke Regering,

Gelet op de ordonnantie van 4 maart 1993 inzake het behoud van het onroerende erfgoed, inzonderheid op artikelen 22 en 23;

Gelet op het koninklijk besluit van 19 april 1977 houdende rangschikking van de gevels en de bedakingen van de gebouwen grenzend aan de Grote Plaats te Brussel, waaronder het gebouw genoemd "De Fortuine", n°15;

Gelet op het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 20 september 2001 houdende instelling van de procedure tot uitbreiding van de bescherming als monument met bepaalde delen van het gebouw gelegen Grote Markt 15 te Brussel;

Gelet op het gunstig advies van het college van burgmeester en schepenen van de stad Brussel uitgebracht op 28 februari 2002;

Overwegende dat de eigenaars geen opmerkingen hebben meegedeeld binnen de termijn zoals voorgeschreven in artikel 20 van de ordonnantie van 4 maart 1993;

Gelet op het advies van de KCML, uitgebracht tijdens haar zitting van 21 augustus 2002;

GOUVERNEMENT DE LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE · COLLEGE REGIO DE LA COMMISSION COMMUNAUTAIRE COMMUNE · CHANCELLERIE

BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING · KANSELARIJ

Sur la proposition du Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale et du Secrétaire d'Etat chargé des Monuments et Sites,

Op de voordracht van de Minister-Voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering en van de Staatssecretaris belast met Monumenten en Landschappen,

ARRETE:

BESLUIT:

Article 1er – Sont classés comme monument les caves, les mitoyens ainsi que la façade arrière du corps principal de la maison "La Fortune" sise Grand-Place, 15 à Bruxelles, connue au cadastre de Bruxelles, 1ère division, section A, 3e feuille, parcelle nº 1203d en raison de leur intérêt historique et esthétique, précisé dans l'annexe I du présent arrêté.

Artikel 1 – Worden beschermd als monument de kelderverdieping, de gemene muren en de achtergevel van het hoofdgebouw van het huis " De Fortuine" gelegen Grote Markt 15 te Brussel, bekend ten kadaster te Brussel, 1ste afdeling, sectie A, 3de blad, perceel nr. 1203d, wegens hun historische en esthetische waarde, zoals nader bepaald in bijlage I van dit besluit.

Art. 2 - La zone de protection relative au monument décrit dans l'article 1er comprend l'ensemble des parcelles et des voiries ainsi que les parties de parcelles et de voiries reprises dans le périmètre délimité sur le plan figurant à l'annexe II du présent arrêté.

Art. 2 – De vrijwaringszone met betrekking tot het in artikel 1 vermelde monument omvat het geheel van de percelen en de wegen, alsook de gedeelten van de percelen en de wegen opgenomen in de omtrek zoals afgebakend op het plan in bijlage II van dit besluit.

Art.3 – Les conditions particulières de conservation sont les suivantes:

Art. 3- De bijzondere behoudsvoor-warden zijn de volgende :

1. En cas de travaux, le maître d'ouvrage est tenu de prendre, au préalable, toutes les mesures nécessaires à la bonne conservation, au respect et à la mise en valeur de toutes les parties protégées;

1. bij werken aan het gebouw dient de bouwheer alle voorafgaandelijke voorzorgsmaatregelen te treffen voor de goede bewaring, het respect en het in waarde brengen van alle beschermde delen;

2. La conservation des façades implique le maintien des niveaux qui correspondent à leur typologie;

2. de bewaring van de gevels houdt in het behoud van de bouwlagen die overeenstemmen met hun typologie;

3. Aucune structure portante nouvelle ne peut prendre appui sur la structure des caves ou

3. geen enkele nieuwe draagstructuur mag steunen op de kelderstructuur of deze





percer cette structure;

4. Aucun ancrage ne peut être prévu dans les mitoyens autre que ceux correspondant à la typologie de l'immeuble;

Art. 4 – Le ministre qui a les monuments et sites dans ses attributions est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Bruxelles, le 07 -11- 2002

Par le Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale,

Le Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, chargé des Pouvoirs locaux, de l'Aménagement du Territoire, des Monuments et des Sites, de la Rénovation urbaine et de la Recherche scientifique,

François-Xavier de DONNEA

Le Secrétaire d'Etat à la Région de Bruxelles-Capitale, chargé de l'Aménagement du Territoire, des Monuments et des Sites et du Transport rémunéré des personnes,

Willem DRAPS

structuur openbreken;

4. geen andere verankering mag worden voorzien in de gemene muren dan degene overeen-stemmend met de typologie van het gebouw;

Art. 4 - De minister bevoegd voor de monumenten en landschappen, is belast met de uitvoering van dit besluit.

Brussel, 07 -11- 2002

Door de Brusselse Hoofdstedelijke Regering,

De Minister-Voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, belast met Plaatselijke Besturen, Ruimtelijke Ordening, Monumenten en Landschappen, Stadsvernieuwing en Wetenschappelijk Onderzoek,

De Staatssecretaris bij het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, belast met Ruimtelijke Ordening, Monumenten en Landschappen en Bezoldigd Vervoer van Personen,

CHANCELLERIE
Voor eensluidend afschrift
KANCELARIJ

ANNEXE I A L'ARRETE DU GOUVERNEMENT DE LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE CLASSANT PAR EXTENSION COMME MONUMENT CERTAINES PARTIES DE L'IMMEUBLE SIS GRAND-PLACE, 15 A BRUXELLES.

Réf. Cadastrale : Bruxelles, 1ère division, section A, 3ème feuille, parcelles n°1203d

Description sommaire :

Au lendemain du bombardement de 1695, un ensemble de 7 parcelles fait l'objet d'un projet global approuvé en 1696 : une façade unique est dessinée par Guillaume De Bruyn. Les travaux sont terminés en 1697, sous le contrôle de l'architecte Pierre Simon. Le découpage des parcelles n'est cependant pas régulier et chacune de ces maisons répond à un plan différent.

Lors des campagnes de restauration de la Grand-Place, à la fin du XIXème siècle, l'ensemble des *Ducs de Brabant* fit l'objet d'un projet commun mené par Pierre-Victor Jamaer de 1881 à 1892. Pour des raisons administratives, la restauration fut cependant exécutée maison par maison. Les travaux se concentrèrent essentiellement sur la restitution des ornements (bustes, balustres, perrons, couronnements ...), sur le remplacement des menuiseries et sur des travaux de peinture et dorure.

A l'origine, la parcelle n° 15 s'organisait, en ce qui concerne les volumes en intérieur d'îlot, d'une autre manière que la disposition que l'on rencontre aujourd'hui. Des changements de propriété ont en effet modifié la distribution des bâtiments construits en fond de cour tandis que l'implantation d'un cinéma puis des galeries Agora au cœur de l'îlot ont bouleversé le parcellaire à cet endroit, rendant les divisions anciennes illisibles.

Néanmoins, la parcelle n° 15 semble, d'après l'analyse des plans parcellaires du XVIIIème siècle (1769-74, par Lefebvre d'Archambaut, et 1777, par L.-A. Dupuis), avoir été organisée de la manière suivante : corps principal à front de la Grand-Place et, au moins, une cour. Le bâtiment annexe, qui s'étendait sur toute la largeur des parcelles du n° 15 et du n° 14, appartenait probablement à l'un ou l'autre de ces bâtiments, à moins qu'il ait fonctionné de manière indépendante, avec un accès depuis la grande cour en intérieur d'îlot qui bordait sa façade opposée. Il dépend désormais du n° 14 (pour sa description, cfr. dossier concernant le n° 14). Au fond de la cour, le bâtiment arrière actuel, beaucoup plus petit que l'annexe originale date au plus tôt de la fin du XIXème siècle. Cette petite construction ne possède pas de caves. L'arrière de la parcelle actuelle est sans doute le résultat des modifications importantes réalisées dans cette zone de l'îlot, dans le courant des XIXème et XXème siècles.

Corps principal

Le corps principal se distribue aujourd'hui sur 6 niveaux : sous-sol, rez-de-chaussée, 3 étages (les niveaux ayant été modifiés, la lisibilité des divisions horizontales n'est plus claire) et grenier.

Les mitoyens constituent, avec les façades avant et arrière, les seuls éléments de maçonnerie ancienne qui soient conservés : ils délimitent le corps principal, ainsi que l'espace de la cour. La façade arrière du corps principal, alignée sur celle des n° 14, 16 et 17, présente une maçonnerie ancienne à partir du premier étage et ce, jusqu'au faîte. Au niveau du rez-de-chaussée, la façade arrière, englobée dans les annexes, a été reconstruite après 1926.



Les **caves**, dont les murs de fondation délimitent clairement l'emprise du corps principal, ne s'étendent pas sur toute la profondeur de la parcelle actuelle. Le voûtement ancien (berceau en brique) est renforcé par trois arcs doubleaux : la première travée est très profonde, son organisation est comparable à celle des souterrains du n° 14. Il apparaît clairement, d'après la position de la voûte couvrant cette première travée, que celle-ci a été reconstruite, probablement suite au bombardement de 1695. Cela signifie donc que le reste de la cave est antérieur à la destruction des bâtiments.

L'accès aux souterrains, préservé à son emplacement original, se fait depuis la Grand-Place, tel qu'il se retrouve aux n° 16, 17, 18 et 19. Des cloisons ont été construites dans les caves, qui étaient à l'origine d'un seul tenant. A l'arrière des souterrains du corps principal, deux petites caves ne sont pas datées : il s'agit peut-être d'une ancienne citerne et d'une seconde pièce dont l'usage n'est pas précisé. Ces annexes se situent sous la cour. L'accès à l'une de ces caves a nécessité le percement du mur de fondation de la façade arrière.

Aux **niveaux hors-sol**, les aménagements intérieurs résultent de transformations datées principalement des années 1961-67 (AVB TP 73307), lorsqu'un projet a changé l'affectation de l'immeuble en hôtel. Ces modifications radicales concernent la hauteur des niveaux (structures refaites en béton armé), le placement d'un ascenseur et d'un nouvel escalier (béton armé), ainsi que la pose de nouvelles cloisons réorganisant l'ensemble du corps principal.

Les **combles**, réaménagés en 1961-67, ont été la proie des flammes en 1970-72. Ils ont ensuite été entièrement reconstruits. La charpente est d'ailleurs enrobée pour le niveau inférieur, elle n'est visible pour le niveau supérieur que depuis la sous-toiture.

Cour

Cette cour, dont le flanc droit est bordé par le bâtiment arrière du n° 14, a été couverte en 1898. Le mitoyen avec le bâtiment arrière du n° 14 est en maçonnerie ancienne. La cour a été recoupée dans sa partie avant par un mur afin de créer la petite annexe décrite ci-dessus.

Intérêt présenté par le bien selon les critères définis à l'article 2, 1° de l'ordonnance du 4 mars 1993 relative à la conservation du patrimoine immobilier :

Intérêt historique et esthétique :

Depuis 1998, l'ensemble architectural de la Grand-Place de Bruxelles est inscrit sur la Liste du patrimoine mondial de l'UNESCO, une reconnaissance sur le plan international de sa valeur exceptionnelle. Pour permettre une valorisation optimale de ce patrimoine, l'Unesco a recommandé d'étendre la protection légale de la Grand-Place à tous les éléments présentant encore un intéret historique et esthétique.

En août 1695, le maréchal de Villeroi, chef des armées de Louis XIV, bombarda le centre de Bruxelles. Les bombes et obus incandescents provoquèrent des incendies ravageants la Grand-Place dont il ne resta pratiquement plus rien. Centre géographique et économique de la ville, la Grand-Place devint rapidement le principal enjeu de la vague de reconstruction entamée immédiatement au lendemain du



désastre. De cette époque, qui constitue pour Bruxelles un des événements les plus marquants sur le plan historique et urbanistique, l'immeuble n° 15 constitue un témoin privilégié.

En effet, les plans variés qu'adoptent les maisons de cet îlot, derrière une façade unique, témoignent de l'irrégularité du parcellaire ancien et de la division des propriétés. Malgré les diverses transformations, la maison n° 15 présente encore en partie ses anciennes délimitations. D'après la lecture des maçonneries datant de la reconstruction, une partie de la typologie ancienne est encore lisible : corps principal à front de la Grand-Place et cour en intérieur d'îlot. Le bâtiment annexe actuel ne date pas de la reconstruction, mais il remplace un autre bâtiment, plus étendu. Des éléments comme les murs mitoyens, la façade arrière et le voûtement du sous-sol procurent une meilleure connaissance de l'organisation de ces volumes anciens. Les souterrains sont remarquables, notamment par la partie qui a résisté au bombardement de 1695.

De plus, comme *La Fortune* fait partie des bâtiments constituant les *Ducs de Brabant*, elle ajoute à sa valeur intrinsèque une valeur qu'elle tire de la notion d'ensemble, en tant que partie d'un tout qui possède une cohérence forte.

Vu pour être annexé à l'arrêté du , 07 -11- 2002

Le Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, chargé des Pouvoirs locaux, de l'Aménagement du Territoire, des Monuments et des Sites, de la Rénovation urbaine et de la Recherche scientifique,

François-Xavier de DONNEA

Le Secrétaire d'Etat à la Région de Bruxelles-Capitale, chargé de l'Aménagement du Territoire, des Monuments et Sites et du Transport rémunéré des personnes,

Willem DRAPS

CHANCELLERIE

CHANCELLERIE

BIJLAGE I BIJ HET BESLUIT VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING TOT UITBREIDING VAN DE BESCHERMING ALS MONUMENT BEPAALDE DELEN VAN HET GEBOUW GELEGEN GROTE MARKT 15 TE BRUSSEL.

Kadastrale gegevens: Brussel, 1ste afdeling, sectie A, 3de blad, perceel nr 1203d.

Beknopte beschrijving:

Een jaar na het bombardement van 1695, werd een globaal ontwerp van W. de Bruyn goedgekeurd. Het gaat om een geheel van zeven huizen achter één schermgevel dat zich uitstrekt over zeven percelen. De werken waren in 1697 voltooid, onder toezicht van architect P. Simon. De percelen zijn ongelijk en elk huis is opgetrokken volgens een ander plan.

In het kader van de laat-19de-eeuwse restauratiecampagnes van de Grote Markt werd voor de *Hertogen van Brabant* een gemeenschappelijk restauratieproject uitgewerkt, uitgevoerd door P.-V. Jamaer, van 1881 tot 1892. Om administratieve redenen werd elk huis echter afzonderlijk gerestaureerd. De werken bestonden hoofdzakelijk uit de reconstructie van de ornamenten (bustes, balusters, bordessen, bekroningen,...), het vervangen van het schrijnwerk en schilder- en verguldwerk.

De volumes aan de binnenzijde van het huizenblok van perceel nr. 15 bevonden zich oorspronkelijk op een andere plaats dan de huidige. Doordat het goed verschillende keren van eigenaar wisselde, wijzigde de plaats van de gebouwen achter op de binnenplaats. De vestiging van een bioscoop, en later van de Galerij Agora, aan de binnenkant van het huizenblok, heeft de oude perceelindeling op deze plaats bovendien verstoord, zodat ze onleesbaar is geworden.

Niettemin kan het perceel nr. 15, op basis van analyse van 18de-eeuwse perceelplannen (1769-74 door Lefebvre d'Archambaut en 1777 door L.-A. Dupuis) als volgt worden gereconstrueerd: hoofdgebouw aan de Grote Markt en ten minste één binnenplaats. Het bijgebouw, dat zich uitstrekt over de gehele breedte van de percelen nr. 15 en nr. 14, behoorde waarschijnlijk tot één van beide gebouwen, tenzij het onafhankelijk functioneerde, met een toegang aan de grote binnenplaats in het huizenblok, achter het bijgebouw. Heden behoort het bijgebouw bij nr. 14 (voor de beschrijving: zie dossier Grote Markt 14). Dit achterhuis, achteraan op de (heden overdekte) binnenplaats, is veel kleiner dan het oorspronkelijke bijgebouw en dateert ten vroegste uit het einde van de 19de eeuw. Het gebouwtje bezit geen kelders. Het achterdeel van het huidige perceel heeft waarschijnlijk belangrijke wijzigingen ondergaan in de loop van de 19de en 20ste eeuw.

<u>Hoofdgebouw</u>

Het hoofdgebouw telt zes bouwlagen: kelderverdieping, begane grond, drie verdiepingen (aangezien de bouwlagen gewijzigd zijn, is de leesbaarheid van de horizontale verdelingen niet duidelijk meer) en een zolderverdieping.

De gemene muren vormen, samen met de voor- en achtergevels, de enige bewaard gebleven elementen van het oude metselwerk; ze grenzen het hoofdgebouw en de ruimte van de binnenplaats af. In de achtergevel van het hoofdgebouw, die op dezelfde rooilijn als de nrs 14, 16 en 17 staat, bleef het oude

BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING
KANSELARIJ

metselwerk vanaf de eerste verdieping tot aan de nok bewaard. Ter hoogte van de begane grond werd de achtergevel, die deel uitmaakt van de onderste delen van de bijgebouwen, heropgebouwd na 1926.

De kelderverdieping, waarvan de funderingsmuren duidelijk de grondoppervlakte van het hoofdgebouw aangeven, strekt zich niet over de hele diepte van het huidige perceel uit. De oude overwelving (bakstenen tongewelf) wordt versterkt door drie gordelbogen: de eerste travee is erg diep; de organisatie van de ruimte is vergelijkbaar met die van de kelders van nr. 14. Uit de plaatsing van het gewelf boven deze travee blijkt duidelijk dat het om een reconstructie gaat, waarschijnlijk ten gevolge van het bombardement van 1695. Dit betekent dat de rest van de kelder van vóór de afbraak van de gebouwen dateert.

De toegang tot de kelderverdieping via de Grote Markt is origineel en identiek aan die van de nrs 16, 17, 18 en 19. De kelderverdieping, die oorspronkelijk uit één enkele ruimte bestond, bezit heden tussenwanden. Achter in het hoofdgebouw bevinden zich twee kleine, niet-gedateerde kelderruimten. Misschien is één van beide wel een oude regenput; het gebruik van de tweede ruimte is onbekend. Deze bijkelders bevinden zich onder de binnenplaats. Een van beide kelders is toegankelijk via een opening in de funderingsmuur van de achtergevel.

De ruimtelijke indeling van **de beneden- en bovenverdiepingen (zolder inclusief)** is het resultaat van zware verbouwingen die hoofdzakelijk uit de jaren 1961-67 dateren (SAB OW 73307), toen het pand van bestemming veranderde en een hotel werd. De hoogte van de bouwlagen werd gewijzigd (structuren heropgebouwd in gewapend beton), er werden een lift en een nieuwe trap (gewapend beton) geplaatst, alsook nieuwe tussenwanden. De ruimtelijke indeling van het hoofdgebouw veranderde hierdoor aanzienlijk.

De zolderverdieping, heringericht in 1961-67, werd in 1970-72 door brand vernield en nadien volledig heropgebouwd. Het gebinte onderaan is bekleed, bovenaan is het enkel zichtbaar vanaf het dakbeschot.

Binnenplaats

De binnenplaats, waarvan de rechterzijde begrensd wordt door het achterhuis van nr. 14, werd in 1898 overdekt. Het oude metselwerk van de gemene muur van het achterhuis van nr. 14 bleef bewaard. De binnenplaats is vooraan door een muur in twee verdeeld, om het kleine, hierboven beschreven bijgebouw te creëren.

Waarde van het goed volgens de maatstaven vastgesteld in artikel 2, 1° van de ordonnantie van 4 maart 1993 inzake het behoud van het onroerende erfgoed:

Historische en esthetische waarde:

Het architecturaal geheel dat de Grote Markt van Brussel vormt, is sinds 1998 ingeschreven op de Lijst van het Werelderfgoed van de UNESCO, een internationale erkenning van haar uitzonderlijke waarde.
Om dit stuk erfgoed op optimale wijze tot zijn recht te kunnen brengen, heeft de UNESCO aanbevolen de wettelijke vrijwaring van de Grote Markt uit te breiden met alle elementen die nog een historische en esthetische waarde bezitten.

In augustus 1695 bombardeerde maarschalk de Villeroi, bevelhebber van het leger van Lodewijk XIV, het centrum van Brussel. De brandende bommen en kanonskogels veroorzaakten een verwoestende brand op de Grote Markt, die nagenoeg volledig in de as werd gelegd.



De Grote Markt was het geografische en economische centrum van de stad en vormde ook de belangrijkste inzet tijdens de wederopbouw die vlak na de ramp werd aangevat. Het huis op de Grote Markt 15 is een bevoorrechte getuige van deze periode, die voor Brussel één van de markantste historische en stedenbouwkundige gebeurtenissen vormt.

De afwisselende plannen van de huizen in dit huizenblok, die schuilgaan achter één enkele gevel, getuigen van de onregelmatige perceelindeling van toen. Ondanks de diverse verbouwingen, bleef de oude ruimtelijke indeling van het huis op de Grote Markt 15 nog gedeeltelijk bewaard. Dankzij het metselwerk uit de tijd van de wederopbouw, is één deel van de typologie nog leesbaar: het hoofdgebouw aan de Grote Markt en de binnenplaats aan de binnenzijde van het huizenblok. Het huidige bijgebouw dateert niet uit de periode van de wederopbouw maar vervangt een andere, groter gebouw. Elementen als de gemene muren, de achtergevel en de overwelving van de kelderverdieping geven een duidelijker beeld van de indeling van deze oude volumes. De kelders, waarvan één deel het bombardement van 1695 heeft overleefd, zijn opmerkelijk.

Aangezien *De Fortuine* deel uitmaakt van het geheel de *Hertogen van Brabant*, bezit het naast zijn intrinsieke waarde ook een bijkomende waarde, als deel van een sterk coherent geheel.

Gezien om te worden gevoegd bij het besluit van , 07 -11- 2002

De Minister-Voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, belast met Plaatselijke Besturen, Ruimtelijke Ordening, Monumenten en Landschappen, Stadsvernieuwing en Wetenschappelijk Onderzoek,

François-Xavier de DONNEA

De Staatssecretaris bij het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest, belast met Ruimtelijke Ordening, Monumenten en Landschappen en Bezoldigd Vervoer van Personen,

Willem DRAPS

CHANCELLERIE

BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING
KANSELARIJ

ANNEXE II A L'ARRETE DU GOUVERNEMENT DE LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE CLASSANT PAR EXTENSION COMME MONUMENT CERTAINES PARTIES DE L'IMMEUBLE SIS GRAND-PLACE 15 A BRUXELLES

BIJLAGE II VAN HET BESLUIT VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING TOT UITBREIDING VAN DE BESCHERMING ALS MONUMENT VAN BEPAALDE DELEN VAN HET GEBOUW GELEGEN GROTE MARKT 15 TE BRUSSEL

DELIMITATION DE LA ZONE DE PROTECTION

AFBAKENING VAN DE VRIJWARINGSZONE

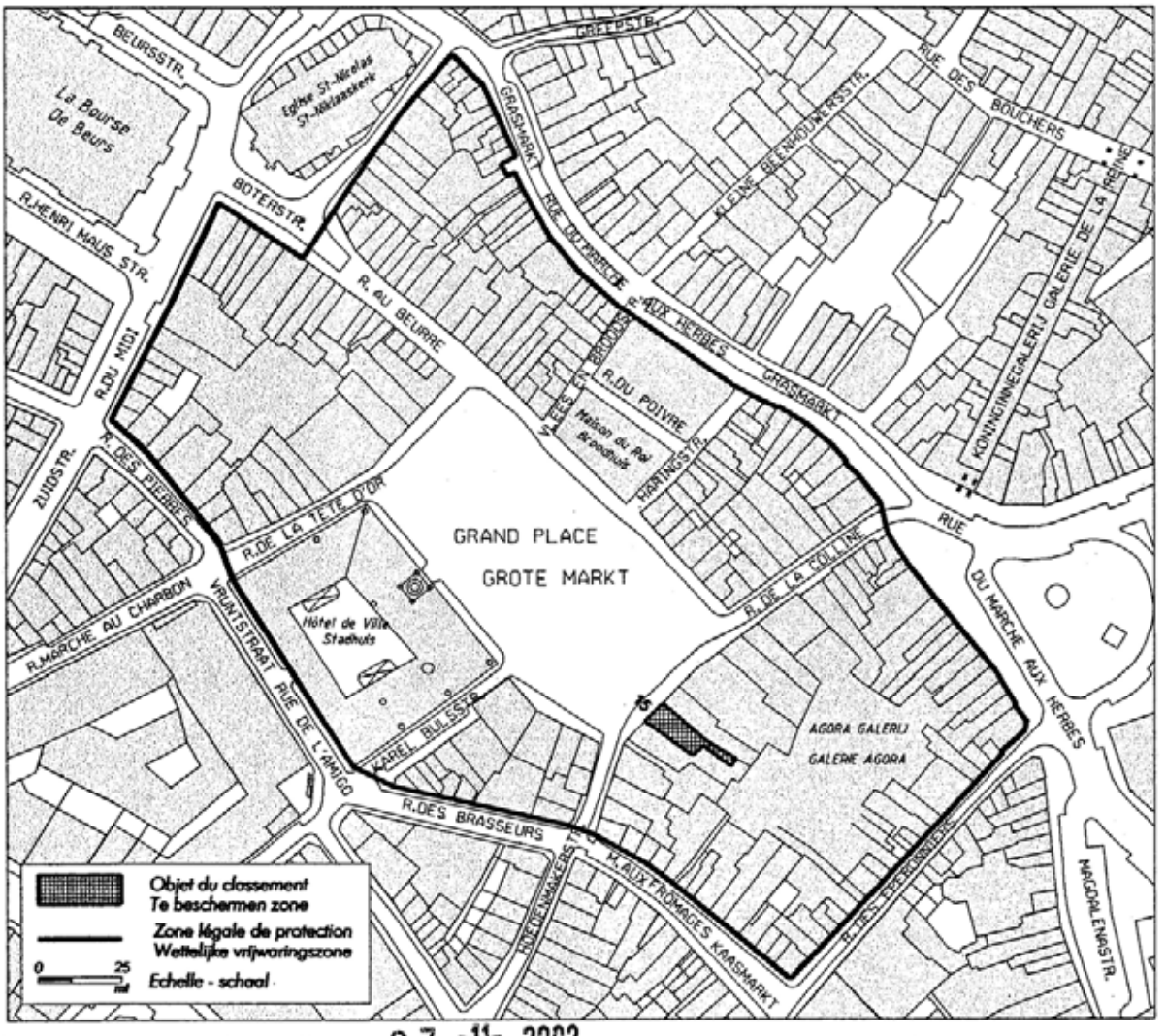

Vu pour être annexé à l'arrêté du 07 -11- 2002

Gezien om te worden gevoegd bij het besluit van 07 -11- 2002

Le Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, chargé des Pouvoirs locaux, de l'Aménagement du Territoire, des Monuments et Sites, de la Rénovation urbaine et de la Recherche scientifique,

De Minister-Voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, belast met Plaatselijke Besturen, Ruimtelijke Ordening, Monumenten en Landschappen, Stadsvernieuwing en Wetenschappelijk Onderzoek,

François-Xavier de DONNEA

Le Secrétaire d'Etat à la Région de Bruxelles-Capitale, chargé de l'Aménagement du Territoire, des Monuments et Sites et du Transport rémunéré des personnes,

De Staatssecretaris bij het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, belast met Ruimtelijke Ordening, Monumenten en Landschappen en Bezoldigd Vervoer van Personen,

Willem DRAPS

GOUVERNEMENT DE LA RÉGION DE BRUXELLES-CAPITALE · CHANCELLERIE · DIENSTE DE LA COMMISSION COMMUNAUTAIRE FRANÇAISE

CHANCELLERIE

BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING · KANSELARIJ · DIENST VAN DE GEMEENSCHAPPELIJKE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE